

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

XXI. S. Fabianus. Anno Christi 238. Maximini Imperatoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

nuarii anni insequentis, cum vix *men-*
sem Pontificatûs explêsser.

ANNOTATIONES.

(1) Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 29.

(2) Vide Launojum lib. 4. epist. 8. num.
26. & seqq.

XXI.

S. FABIANUS.

ANNO CHRISTI 238.

MAXIMINI IMPERATORIS 2.

FABIANO Fabii filio Romano Bar. ad.
XVII. Kal. Februarii anno 238 an. 238.
Pontificatûs honos mandatus est, 9. 6.
quod columba, symbolum videlicet Pag. an.
Spiritus Sancti, suspensis demissa le- 236. §. 4.
niter alis capiti ejus insedisset. (1)
Hic septem Notariis, quibus ab S.
Clemente fuerat imperatum, ut acta
martyrum conficerent, totidem Sub-
diaconos præfecit, ut quæ illi per
notas excepissent, clarè distinctéque
describenda curarent. Urbis regio-
nes distribuit septem Diaconis, qui
gererent curam pauperum, singulis
singulas binasve assignans. (2) Se-Bar. an.
prem enim sunt secundùm Ecclesia- an. 112.
Sardini Vitæ Pontif. E sticam §. 9.

sticam divisionem, quatuordecim secundum divisionem civilem Augusti. Varia etiam ædificia in Cæmeteriis extruxit, & latam in Africano Concilio sententiam adversus *Privatum veterem hereticum in Lambesitana colonia* confirmavit. (3) Persecutione septimâ adversus Christianos indictâ à Decio, (4) qui Imperium occupavit post interemptum Philippum, unâ cum filio *primum de Regibus Romanis Christianum*, (5) *Fabianus* Roma *martirium pertulit* (6) anno 253. XIII. Kal. Februarii, eoque *pro integritate administrationis ejus consummatio quoque honesta processit*. (7) Pontifex fuit annos quindecim & dies quatuor.

Bar. an.
253. §. 5.
Pag. an.
251. §. 3.

Roma *martirium pertulit* (6) anno 253. XIII. Kal. Februarii, eoque *pro integritate administrationis ejus consummatio quoque honesta processit*. (7) Pontifex fuit annos quindecim & dies quatuor.

ANNOTATIONES.

(1) Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 29.

Rufinus lib. 6. Hist. cap. 21. *Quod alii super hujus, alii super Zephyrini nomine gestum tradunt.*

(2) Primus Ordo Romanus apud Mabillonium tom. 2. Musei Italici pag. 3. *Primo omnium observandum est, septem esse regiones Ecclesiastici Ordinis Urbis Romæ: & unaquæque regio singulos habet Diaconos regionarios.* Hi principio septem

ptem tantummodo erant pro numero septem regionum Ecclesiasticarum. Postea à tempore Honorii II. fuerunt duodeviginti, tandem viginti. Ex his alii *Regionarii* dicebantur numero duodecim, alii *Palatini* numero sex, præfecti *Regionariis*. Hinc Cencius in Ordine Romano apud eundem Mabillonium pag. 137. decem & octo in Urbe Diaconatus seu Diaconias scribit. In Diaconiis erant nosocomia, & pauperum diverforia, ubi viduæ aliique egentes alabantur Ecclesiasticâ stipe. Cuilibet diverforio adjuncta erat Ecclesia. Temporum progressu in collegia Clericorum mutatae sunt hujusmodi Diaconia, & reditus adeò diminuti, ut nihil opis ferant pauperibus, in quorum gratiam fuerunt primitus instituta. Nunc appellantur Tituli Diaconorum Cardinalium. Hæc ex Mabillonio cap. 3. Comment. in Ordinem Romanum pag. 17.

(3) Cyprianus epist. 55.

(4) Orosius lib. 7. cap. 21. *Idem* (Decius) Persecutio VII. continuo (in quo se etiam ob hoc Philippos interfecisse docuit) ad persequendos interficiendosque Christianos septimus post Neronem feralia dispersit edicta, plurimosque Sanctorum ad coronas de suis crucibus misit. Sulpicius Severus l. 2. Hist. Sacrae cap. 32. Decio imperante, jam tum septimâ persecutione sevitum in Christianos: quam fuisse atrocissimam, omnes consentiunt. Lactantius de moribus persecutorum cap. 4. *Exiit post annos plu-*

E 2

rimos

rimos execrabile animal Decius, qui ve
 xaret Ecclesiam. Et quasi hujus rei gra
 tiâ proventus esset ad illud principale
 fastigium, furere protinus contra Deum
 cepit, ut protinus caderet. S. Optatus lib.
 3. §. 8. Quod bellum persecutio dicitur,
 qua operata est sub duabus bestiis ex illis
 quatuor, quas Daniel de mari ascenden
 tes aspexit. Prima fuit ut Leo: hec
 erat persecutio sub Decio & Valeriano.
 Secunda ut Ursus; alia persecutio, qua
 fuit sub Diocletiano, & Maximiano:
 quo tempore fuerunt & impii iudices bel
 lum Christiano nomini inferentes. Certè
 tanta fuit, Decio faviente in Christianos
 perturbatio, ut putarent, referente Diony
 sio Alexandrino apud Eusebium l. 6. c. 41.
 tempus advenisse à Christo Domino præ
 nuntiatum, quo ipsi etiam Electi, si fieri
 posset, scandalum paterentur. Verùm, ut
 ait S. Cyprianus epist. 8. inexpugnabilem
 fidem superare non potuit sapiens diu pla
 ga repetita, quamvis ruptâ compage
 viscerum, torquerentur in servis DEI
 jam non membra, sed vulnera.

(5) Hieronymus de Script. Eccl. cap. 54.
 Philippus Imperator à Fabiano baptizatus
 est, si qua fides habenda vetustissimis S. Pon
 tii actis apud Bollandum ad diem XIV. Ma
 ji, & Eusebio, qui lib. 6. Hist. Eccl. cap.
 34. scriptum reliquit, Philippum Imperato
 rem

rem *Christianum* fuisse. His certè fidei
 adjunxit suam Baronius ad an. 246. §. 5.
 Huetius lib. 1. Origenianorum cap. 3. §. 12.
 Bona lib. 1. Rer. Liturg. cap. 19. Bollandus
 20. Jan. §. 12. 19. pag. 253. Tillemontius
 annotat. 1. in Philippum Imperatorem tom. 3.
 pag. 494. qui Eusebio, & Actis S. Pontii
 addunt Vincentium Lirinensem cap. 17. Com-
 monitorii, Chryostomum in Orat. de S. Baby-
 la, Jornandem de rebus Geticis cap. 16. Oro-
 sium lib. 7. cap. 13. & 18. Martyrologia
 Romanum, Ufuardi, & Adonis, quæ pridie
 Idus Majas S. Pontii Martyris prædicatione
 & industriâ duos Philippos Cæsares Patrem
 & filium ad Christi fidem conversos mem-
 orant.

Pagius uterque, alter ad an. 244. §. 4.
 alter in vita Fabiani, & alii contendunt,
 primum ex Romanis Imperatoribus nomen
 Christo dedisse Constantinum Magnum. At
 Huetius respondet, hunc fuisse primum,
 qui Christi fidem palàm profiteretur, Phi-
 lippum verò seu à Fabiano, seu à Baby-
 la Episcopo Antiocheno occultè imbutum præ-
 ceptis Christianæ Fidei clam Ethnicis verè
 DEI cultorem fuisse.

(6) Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 39.

(7) S. Cyprianus Epist. 3.

